

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 44. Concilium Constantinopolitanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII.
A.C. 1280.

§. XLIV.

Concilium Constantinopolitanum.

to. II. conc.
p. 1125.
Græc. orthod. to. I.
p. 366.

Immo plura hanc ob causam concilia habuit; unum inter alia Constantino poli die Veneris 3 Maji indictione octava nempe anno 1280. Intererant octo tum Metropolitæ, tum Archiepiscopi, nempe Nicolaus Chalcedonensis, Melecius Atheniensis, Nicander Larissanus, Leo Serrensis, Theodorus Chersonensis, Theodorus Sogdeanus, Nicolaus Proconnesensis, ac Leo Bereanus: aderant etiam Imperatoris Administri. Hoc in concilio Patriarcha Joannes Veccus pronuntiavit sententiam, cujus hæc est summa: Vel minima mutatio scriptorum, quæ Patres reliquerunt, Ecclesiæ haud parum nocet: & nos, qui eis successimus in ducendo grege, traditionem ab eis acceptam sanctissime conservare convenit. Magni Oeconomi Xiphilini gener habebat inter alios libros quoddam venerabilis antiquitatis volumen varia S. Gregorii Nysseni opera complectens, quorum aliquod erat sermo in Orationem dominicam. Ibi loquens de iis, quæ divinis Personis communia & propria sunt, ait Spiritus Sanctus dicitur esse ex Patre & fertur esse ex Filio. Xiphilinus felicis memoriæ, qui librum a genere suo

Conc. n. 3.
p. 1131.

Petr

Penteclesiota commodatum acceperat, Sæcul. XIII.
 hunc ibi locum Ecclesiæ paci tam faventem vidit, & protulit, ita ut nobis & omnibus notus fieret. Penteclesiota, ad quem liber spectabat, pacem æque volebat, quam ejus affinis Ecclesiæ nostræ Relator: qui, cum nihil videret, quod ad hunc locum tam clarum reponeret, cultello particulam *in* seu *ex* delevit, haud cogitans eundem locum aliis in exemplis sive apographis quæsitum, integrumque inventum iri.

At postquam pacem nostramque communionem cum multis aliis amplexus fuerat, inter plures ejus nobiscum congressus accidit, ut hoc apographum valde laudaret: & in continuatione colloqui se illam particulam cultello erasisse fassus est ipsamque facti rationem. Ab eo tempore solerter inquisivimus, quomodo loci hujus tam ponderosi autoritas pro Ecclesiæ pace conservari posset; & quid agendum esset, ut schismatici corruptionem hujus apographi suam in remvertere nequirent. Igitur rem cum Episcopis collegis nostris communicavimus: qui communi sententia judicarunt spatium, in quo particula *in* fuisset, vacuum esse relinquendum, quia eam de novo ibi scribere tutum non foret ob suspicionem, quam scriptura recentior in posterum moveret: sed faciendam inibi
 notam,

A. C. 1280.

c. 4.

c. 5.

Sæcul. XIII. notam, & corruptionis hujus testimo-
 A.C. 1280. nium posteris dandum. Id concilii de-
 cretum, postquam Magister libellorum
 supplicum suam iterum confessus no-
 xam & veniam precatus erat, e vestigi-
 executioni mandatum in tabulario Ec-
 clesiæ Constantinopolitanæ repositum
 fuit ad conservandam rei memoriam.
 Veruntamen verba, de quibus agitur,
 illo sermone seu homilia S. Gregorii Ny-
 seni hodie non cernuntur amplius.

nota. Cossart

Pachym.
 p. 238. 329.

p. 327.

Hoc agendi modo Patriarcha Vene-
 tus magis magisque bilem movebat
 schismaticis, qui ægerrime videbantur
 eum doctrinam Latinorum planissimè
 probare, cum ostenderet Patres infla-
 eorum dixisse, Spiritum Sanctum pro-
 cedere *ex Filio*, seu, quod idem esset, per
 Filium. Malebant perhibere, se peccasse
 se per indulgentiam jungendo pacem
 cum hominibus in dogmate errantibus.
 Qui hac de materia liberrime loqueba-
 tur, erat Melecius Metropolitae Athe-
 niensis. Ephesinus Imperatori æquivo-
 rem se præstabat; sed clam conabatur
 Patriarcham de gradu dignitatis depe-
 cere, quamvis se amicum ejus simula-
 ret.

§. XLV